

3 У гості
з лекцією про штучний інтелект
СТОР.

4 Правова
опора університету
СТОР.

7 До знань
через... Хорватію
СТОР.

79 рік оновлення

УжНУ розвивається, змінюється на краще. А отже, живе. Із днем народження, альма-матер!

Нещодавно послухав задушевну пісню у виконанні Василя Дунця на його ж музику та на вірші Надії Козак під назвою «А роки летять...» Там є такі слова: «А роки, мов сполохані коні, В синю даль все летять і летять: Загубить хоч «на щастя» підкову, як уже не судилось назад...» У цьому творі йдеться про ностальгічне, а мені у зв'язку з черговою річницею нашого університету навялося майже навпаки: оптимістичне. Роки летять, мов сполохані коні, проте з ними УжНУ весь час багатшає та... молодіє! Багатшає, бо його історія могутнішає. Уже помічаю, як сам стаю частиною цієї історії, адже долучився до заснування і газети «Погляд», і відділення журналістики нашого закладу. Але головне все ж інше: університет не тільки соліднішає, а й водночас справді молодшає. Чому? Тому що постійно оновлюється. Від дати створення: 18 жовтня 1945 року.

Поступово з'являлися нові працівники, а з ними кафедри, факультети, книжки, прилади, аудиторії... Лише на прикладі редакції рідного часопису пригадую, як на зміну старим комп'ютерам і їхньому програмному забезпеченню приходили нові, як фотоапарати-«мільниці» естафету пе-

редавали цифровим камерам і смартфонам, як часопис отримав відремонтовану простору кімнату, як у повсякденний обіг стали входити онлайн-зустрічі, освітні платформи, як увесь час генеруються та втілюються в життя нові ідеї...

Сила УжНУ – у його динамічному розвитку, постійних змінах. Ось і вчора, виходячи з основного навчально-лабораторного корпусу, укотре втішився його новий оздобі. Притому це не просто «перелицювання», а відкриття шляху сучасним технологіям з урахуванням енергоефективності, екологічного балансу, практичності.

А поруч, замість чагарників, почали з'являтися доріжки, те, що вписується в поняття «сучасний сквер». Телефоную Д.Соймі, проректорів з адміністративно-господарської частини; запитую, «що то буде?» Дмитро Юрійович відповідає: «Місце було зарослим, непривабливим. Вирішили зробити зону відпочинку. Не тільки для студентів, викладачів, загалом працівників університету, які після насичених занять чи іншої нелегкої роботи могли б перепочити, набратися сил, а й для внутрішньо переміщених осіб, котрі проживають поблизу. Вони теж повинні мати хвилини радості й утіхи в реалі-

ях нашого мирного краю, за що велика вдячність Збройним силам України!» Запитую ще, «яку назву матиме це місце?» Дмитро Юрійович пропонує: «А ось киньте «ключ» через газету. Хай студенти, викладачі пропонують варіанти».

Ініціативу радо сприймаю й пропоную нашим читачам: надсилайте ідеї назви скверика чи мініпарку (подивимося, що вийде на фініші!) на електронну адресу редакції: poglyad@uzhnu.edu.ua.

А тим часом продовжую роздумувати над змінами в УжНУ. Візьміть студентське містечко – домівку для майже 3 тисяч осіб. Скільки про неї складено легенд, не завжди привабливих! Але зміни відбуваються. Притому суттєві. Уже декілька років безперервно тривають серйозні роботи. Не лише змінився (чи змінюється) зовнішній вигляд кімнат, загалом гуртожитків, про що «Погляд» уже розповідав. Ми говоримо про оновлення в сенсі капітального ремонту аж зі створенням безбар'єрного середовища, появою читальних залів із проекторами та спортивних кімнат.

Хтось, можливо, скаже: не на часі, війна. Я ж на такі можливі думки апелюю висловом неповторного Вінстона Чер-

чилля: «Якщо ми економимо на культурі, то за що ми воюємо?»

У проекції на рідний заклад тільки додав би: університет як вагомий не лише в краї, а й у всій Україні класичний осередок освіти, науки, культури повинен мати обличчя, привабливість, зокрема для молоді. Адже насамперед заради неї й заснували УжНУ. Зрештою, на зло ворогу ми показуємо, що і в умовах війни Україна є нескореною, розвивається. Розвивається, змінюється на краще й альма-матер. А отже, живе! І хочеться тільки сподіватися, що вже наступну, 80-у, річницю Ужгородський національний зустріне за мирних та переможних обставин...

Роки ж хай далі летять, залишаючи для нас у сьогоднішній чергову підкову «на щастя». І ми від цього втішатимемося, бо виш не застигає в часі, а продовжує видозмінюватися. Як зазначила Опра Вінфрі, американська акторка, журналістка, письменниця, підприємця: «Якщо ви цінуєте те, що у вас уже є в житті, ви завжди отримуватимете ще більше».

Володимир Тарасюк,
«Погляд».

Фото з архіву редакції та Мирослави Гараздій

ФОТОФАКТ

З історії УжНУ: 1999 рік. Декан хімічного факультету Василь Лендел бере участь у відкритому лабораторному занятті.

Василю Русину – 75!

Колектив медичного факультету та всього університету вітає із 75-річчям знаного хірурга, заслуженого лікаря України, професора, ректора УжНУ в 2004–2005 роках В.Русина. Долучається й газета «Погляд», дякує Василю Івановичу за плідну співпрацю!

Бажаємо ювілярові Божої ласки, мати міцне здоров'я, бути в настрої, жити в добрі, радості, під мирним небом та в оточенні найдорожчих серцю людей!

Вересневі зміни

Новий навчальний рік завжди приносить із собою зміни. Так, 20 вересня відбулася конференція трудового колективу УжНУ. Оскільки термін повноважень поточного складу завершується вже в жовтні, учасники затвердили квоти представництва делегатів структурних підрозділів вишу.

Наступним заходом стало засідання вченої ради. Розпочали з вручення дипломів, що засвідчують присвоєння наукових ступенів доктора філософії та доктора наук. Відтак перейшли до прийняття рішень. Було затверджено план роботи на 2024/2025 навчальний рік і, за аналогією до конференції трудового колективу, зміни в складі вченої ради, у результаті чого ухвалено квоти виборних представників. «Пропонована загальна кількість членів нового складу ради становитиме 73 особи – як і було. Таким чином, 55 – науково-педагогічні представники, 8 – студенти, 10 – інші представники згідно зі статутом», – зазначив ректор нашого вишу, професор Володимир Смоланка. Нагадав, що обраним до складу вченої ради вважається той, за кого проголосували більш ніж половина делегатів, присутніх на конференції трудового колективу.

Також розглянули питання про присвоєння звання «Почесний доктор ДВНЗ «Ужгородський національний університет» Сергію Думенку (блаженнішому митрополиту Київському і всієї України), реорганізацію кафедр фізичного факультету, призначення рецензентів для експертизи докторської дисертації, створення спеціалізованих учених рад із метою присудження ступеня доктора філософії, рекомендацію до вступу в докторантуру, затвердження тем дисертаційних досліджень, рекомендацію

до друку та опублікування окремих видань, затвердження програм курсів підвищення кваліфікації, освітньо-професійної програми підготовки фахових молодших бакалаврів за спеціальністю «Право» тощо.

Крім того, за результатами голосування, учене звання старшого дослідника зі спеціальності «Прикладна фізика та наноматеріали» було присвоєно Тетяні Бабуці.

Наприкінці В.Смоланка подякував усім за роботу.

Софія Скиба,
«Погляд».

У форматі «Живої книги»

В УжНУ спілкувалися з призерами-паралімпійцями

...Вирити в себе, у власні можливості й іти до поставленої мети. Такі думки асоціюються з парафехтувальниками: срібною призеркою Паралімпіади-2024 Надією Дьолог та науковцем, чемпіоном Паралімпійських ігор-2016 Андрієм Демчуком. Із ними у форматі «Живої книги» відбулася зустріч у молодіжному центрі «YouthHub», що діє при Ужгородському національному університеті. На відкритті заходу

Ігор Король, проректор із науково-педагогічної роботи, про випускницю двох факультетів нашого вишу Н.Дьолог та її друзів скаже: «Це – приклад того, що коли весь світ тобі каже: «Усе, ні, ні, ні!» А ти кажеш: «Так!» І щодня, схопливни робиш щось для того, щоб усе було так, як ти хочеш. І ставиш перед собою мрію, ставиш перед собою завдання, а хмури хмури кажуть: «Цього не буде!», ти ж до-

водиш: «Буде! І досягаєш мети».

Захід зібрав переважно студентство. І саме на нього зробили акцент організатори, адже, як зазначила Олеся Носенко, керівниця ГО «Мрія в дії», молодь є рушійною силою й відкрита до змін.

Власне ж паралімпійці в просвітницькому дусі намагалися донести присутнім головну думку: люди з інвалідністю – такі самі люди й вони мають право на повноцінне життя. А.Демчук також наголосив, що спорт може неабияк допомогти. Притому не тільки молоді, а й усім. І в суспільстві це повинні розуміти. Особливо з урахуванням постраждалих через війну.

Отож паралімпійці ведуть роз'яснювальну роботу та в цілому займають активну громадську позицію. Зокрема, Н.Дьолог як членкиня ГО «Мрія в дії» регулярно порушує питання безбар'єрності й інклюзії.

Свою історію нескороності та оптимізму розповіла й голова громадської організації осіб з інвалідністю «Довіра» (Волинська область) Наталія Шишолік. Також підкреслила, що на людей з інвалідністю не потрібно дивитися з подивом та жалем. Вони – такі ж, як і всі.

Присутні мали змогу переглянути пізнавальний відеоматеріал, ближче ознайомитися з парафехтуванням та атмосферою Паралімпійських ігор. До речі, одразу після заходу Н.Дьолог вирушила до столиці. У Києві керівництво країни закарпатській парафехтувальниці та її тренерці Оксані Рапинець вручило орден княгині Ольги III ступеня.

Володимир Тарасюк,
«Погляд».

ФОТОФАКТ

На біологічному факультеті УжНУ обрали громадського декана й голову профспілки студентів та аспірантів. На фото – деканеса біологів Ярослава Гасинець разом з Андріаною Реган і Антоніною Бляшинець. Бажаємо реалізації нових проєктів!

За інформацією біологічного факультету.

ФОТОФАКТ

Семинар із самооборони влаштували на філологічному факультеті. Гість – ветеран війни Віталій Крайзман (позивний – «Барс») – провів лекцію та продемонстрував практичні навички боротьби зі страхом та способи, як стати на шлях домінування в складних ситуаціях із застосуванням самооборони.

Дефокусовані зображення чи проблеми в електромережах?.. У поміч – штучний інтелект!

У перший день семестру до УжНУ завітав Ігор Айзенберг, професор, завідувач кафедри комп'ютерних наук Мангеттенського університету, із лекцією про обробку зображень, штучний інтелект та машинне навчання. Послухати гостя зібралися в читальному залі Наукової бібліотеки УжНУ студенти різних курсів факультету математики та цифрових технологій.

Спікер, до речі, – «випускник математичного факультету нашого вишу, батько теж викладав тут. Дуже приємно, що в університеті є такі династії. Ігор Наумович, працюючи за кордоном, не пориває, а навпаки, підтримує зв'язки з альма-матер», – мовив проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король.

Узагалі І.Айзенберг до УжНУ навідується часто. Хоч уже майже 30 років живе в Сполучених Штатах: «Завжди приїжджаю із задоволенням. А щосеместру онлайн читаю курси. Мені це все приносить велику радість».

Схожі лекції на факультеті математики та цифрових технологій – традиційні. «Ігор Наумович був моїм учителем, і не зі слів знаю, наскільки цікаві його пари, просто думки. Комплекснозначні нейромережі й обробка зображень – любов професора. Тому ми й започаткували ці дві

дисципліни при відкритті нової спеціальності», – розповіла Мирослава Глебена, завідувачка кафедри системного аналізу та теорії оптимізації.

«Звісно, лекції фахівців із закордону важливі, тому що є показником міжнародної співпраці факультету. Як бачите, гість запропонував цікаву тему для студентів, тож аудиторія була активною», – додав Павло Мулеса, завідувач кафедри кібернетики і прикладної математики.

І.Айзенберг каже: із тутешніми студентами працювати цікаво. Двоє аспірантів під його керівництвом готують дисертації. «Два роки поспіль кожного семестру

читаю курси. Аудиторія – чудова! Ставить запитання такі, що демонструє освіченість, прагнення знань», – зауважив лектор.

Чи відрізняються українські студенти від американських? На думку пані Ігоря, «такі ж сучасні молоді люди, як і західні молоді люди; нічим не відрізняються».

Власне на лекції йшлося й про роль штучного інтелекту в сучасній науці, зокрема для знаходження різних проблем в електромережах, при виході з ладу відповідного обладнання – дослідження в цих галузях можуть допомагати Україні. Акцентував професор і на відновленні дефокусованих світлин: «Завжди, коли

бачу зображення з дронів в інтернеті, вони природно дефокусовані через, скажімо, вологість повітря. Їх можна відновлювати, причому працювати в реальному часі, значно покращуючи якість; і це теж ось таке застосування, яке сьогодні має вагоме значення».

Лекцію слухали і студенти, і викладачі. Проректор І.Король зізнається: ностальгував: «Маємо зразок, я б сказав, взірцевої лекції, коли ти розумієш усі теорії, доведення, викладені факти, а підсумовуючи заняття, чітко знаєш, про що йшлося. Усвідомлюєш потужність та водночас простоту викладу матеріалу, адже поданий доступно. То – насправді талант професора. Ігор Наумович, до речі, є почесним доктором Ужгородського національного університету (Doctor Honoris Causa). І нам дуже приємно, що маємо таких випускників, котрі популяризують альма-матер, підтримують Україну. Зичимо гостю здоров'я, наснаги й щоб контакти між Ужгородським національним та Мангеттенським університетом були ще кращими».

І.Айзенберг обіцяє приїжджати й надалі, а також продовжуватиме працювати з українськими студентами онлайн.

Мирослава Гараздій,
«Погляд».

Із Днем працівників освіти!

6 жовтня Україна відзначатиме День працівників освіти. Педагоги в нашій державі посідають вагоме місце. Вони прищеплюють любов до знань, спонукають до розвитку, допомагають стати людьми з високими духовними цінностями. При цьому виявляють терпіння, мудрість, завжди готові прийти на допомогу, підтримати.

Приємно відзначити, що високе звання Вчителя несуть крізь життя й представники ужнівської родини.

Дорогі колеги, дякую за невтомну працю, відданість у вихованні молодого покоління.

Із нагоди свята бажаю миру, перемоги, наснаги, ентузіазму й нових здобутків на педагогічній і науковій нивах. Саме від вас залежить майбутнє нашої молоді.

Володимир Смоланка,
ректор УжНУ.

XXVI Українська...

з органічної та біоорганічної хімії

16 вересня відбулося відкриття XXVI Української конференції з органічної та біоорганічної хімії. Форум традиційно проводять кожні три роки, проте його призупинили через пандемію та війну. Цьогоріч захід тривав в Ужгородському національному університеті до 20 вересня. Основна мета заходу – оцінка досягнень українських науковців у галузі органічної та біоорганічної хімії за останні п'ять років.

Голова організаційного комітету Михайло Вовк повідомив, що в роботі конференції взяли участь 254 науковці, із яких 175 були присутні в Ужгороді. 5 членів-кореспондентів НАН України, 30 професорів і докторів хімічних наук, а також 44 аспіранти та 17 студентів.

На конференції презентували й обговорили останні досягнення, які накопичилися від минулої зустрічі у форматі пленарних та усних доповідей. Відповідальна секретарка Аліна Грозав повідомила, що цьогоріч на форумі працювали кілька секцій: актуальні проблеми синтезу, структури та реакційної здатності органічних сполук; сучасні тенденції пошуку й створення нових біологічно активних органічних речовин; дослідження зв'язку між структурою та біоактивністю органічних сполук.

На початку заходу виступив проректор із науково-педагогічної роботи, професор Ігор Король. Подякував присутнім за візит та зазначив: Ужгород є

одним із найбезпечніших міст України; це дає можливість проводити різноманітні наукові форуми. Також підкреслив, що в умовах війни запорокує перемоги є новітні технології, тому наша головна мета – бути на кілька кроків попереду ворога, а технології пов'язані з хімією. Зокрема, ідеться про вибухи, використання нафти та різних органічних сполук, над створенням і синтезом яких працюють учасники форуму. Подібні заходи слугують платформою для обміну думками, стимулом для подальшої співпраці.

Крім того, 16 вересня в межах конференції за грантової підтримки Національного фонду досліджень України також відбувся круглий стіл «Органічна хімія в матеріалознавстві». Його організатор Михайло Сливка розповів: «Матеріалознавство – практичний бік органічної хімії в буденному житті; тобто те, чим ми користуємося. До прикладу, сонячні батареї, акумулятори, будівельні суміші, сплави та всі конструкційні матеріали. Саме з урахуванням впливу органічної хімії на цю галузь були побудовані доповіді, обговорення й дискусії».

Загалом конференція посприяла не лише обміну знаннями, а й зміцненню співпраці між науковцями, що важливо для подальшого досягнення.

Валерія Мельник,
студентка
відділення журналістики.
Фото Софії Сливки.

День знань в УжНУ

У другий день осені в Ужгородському національному університеті святкували День знань. О 10:00 першокурсники всіх факультетів зібралися на урочистості біля головного навчально-лабораторного корпусу. Першим привітав нових студентів ректор, професор Володимир Смоланка й побажав плідного навчального року.

На захід завітали також Роман Сарай, голова Закарпатської обласної ради, та Богдан Андрій, голова Ужгородської міської ради. Гості запевнили першокурсників, що вони об-

рали один із найкращих вишів країни, і теж привітали з початком нового етапу в житті.

Відтак учорашні абітурієнти з найвищими балами за результатами НМТ прийняли посвяту в студенти, урочисто пообіцявши добре навчатися. Ректор вручив символічні квитки та ключ до знань.

Наприкінці події представниця медичного факультету, переможниця всеукраїнських міжнародних конкурсів Анастасія Сабов і учениця артстудії «Небо» Таїсія Касинець виконали кілька пісень. Завершили

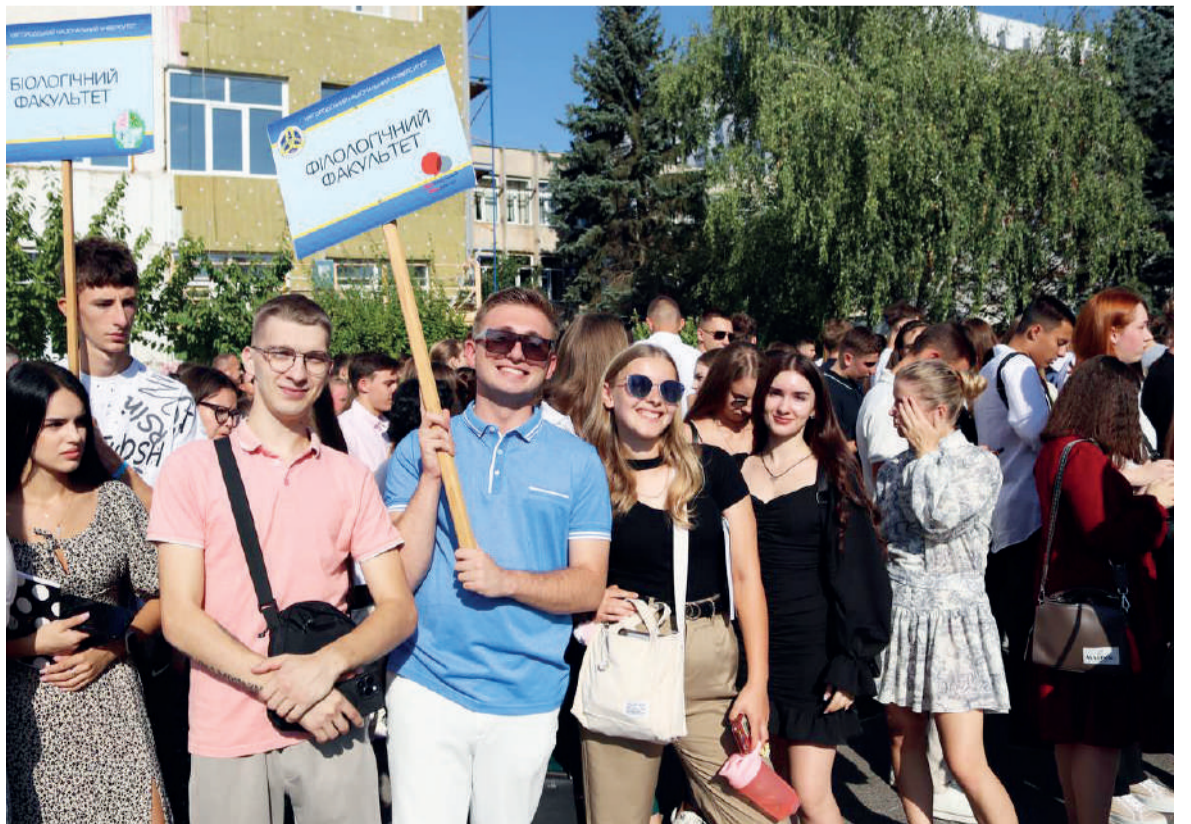
зібрання молитвою за Україну.

На урочистостях діяли фотозони, де першокурсники зробили світлини на згадку. Відтак розійшлися факультетами знайомитися з викладачами, слухати багато привітань, запам'ятовувати настанови.

Після обіду відбулася виставка невиданих дипломів та екскурсія містом. Святкування завершилося благодійним концертом.

День знань видався енергійним, насиченим і незабутнім.

Вікторія Васківська,
студентка
відділення журналістики.

Міжнародна конференція за підтримки Вишеградського фонду

18–20 вересня в університеті тривала міжнародна конференція за підтримки Міжнародного вишеградського фонду. На заході розглядали питання, які стосуються аналітичної, органічної, неорганічної, фізичної, зеленої хімії, екології та методики викладання хімії.

Мета зібрання – створити платформу для обміну ідеями між науковцями різних країн. Голова організаційного комітету Михайло Онисько зазначив: «На конференції представлено 3 пленарні та 8 усних доповідей, також 22 стендові. За результатами роботи форуму буде опубліковано 12 статей у наукових журналах, які входять до наукометричних баз «Scopus» та «Web of Science». Крім цього, у планах – друк 5 розділів колективної монографії».

Учасники доповідали українською та англійською мовами із залученням синхронного перекладу. Варто відзначити

широку географію науковців: вони представляли 34 установи з 8 країн. Серед них – три університети-партнери, які вхо-

дять до Вишеградської четвірки: Університет гуманітарних та природничих наук ім. Яна Длугоша в місті Ченстохова

(Польща), Карлів університет (Чехія) і Пряшівський університет (Словаччина). Із-поміж запрошених фахівців був і про-

фесор Дьордь Кеглевич із Будапештського університету (Угорщина). Також завітали гості зі Сполучених Штатів Америки, Грузії, Азербайджану, звісно, і представники з України.

«Наш заклад має давні зв'язки з колись хімічним факультетом, а тепер Інститутом хімії та екології Ужгородського національного університету, – говорить професор кафедри неорганічної хімії Університету гуманітарних та природничих наук імені Яна Длугоша в місті Ченстохова Міхал Пясецький. – Мені було дуже приємно отримати запрошення на конференцію й приїхати до Ужгорода, щоб поспілкуватись із колегами».

У межах програми для делегатів запланували екскурсію містом, відвідини Ботанічного саду УжНУ та Ужгородського замку.

Валерія Мельник,
студентка
відділення журналістики.
Світлина Софії Сливки.

Правова опора університету

...Ректорат. Третій поверх і треті двері. Здається, шлях до юридичного відділу УжНУ зовсім не складний: для вичерпного опису вистачає кількох слів. Десятки співробітників, студентів без зайвих роздумів долають таку дорогу щодня. Проте потрапити всередину кабінету – тільки половина справи. Сьогодні моє завдання – проникнути глибше: опинитися за лаштунками, поглянути на процес роботи структурного підрозділу власними очима, адже 8 жовтня його працівники, як і всі юристи України, відзначають професійне свято!

Ці відвідини не спонтанні: через велику кількість роботи їх планували впродовж тижня. Варто відзначити, що така ситуація не є винятковим явищем. Щоб переконатися, достатньо ознайомитися зі списком функцій та обов'язків юридичного відділу. Підрозділ опікується нормативними актами, документами, підготовкою різних угод, зокрема договорів, меморандумів про співпрацю із закордонними й українськими закладами вищої освіти, підприємствами, установами, громадськими організаціями, органами державної влади та місцевого самоврядування. Крім того, фахівці відповідають за підготовку проектів договорів оренди, закупівлі товарів, робіт, послуг, за підготовку проектів договорів про навчання. Загалом колектив складається з начальника, заступника, завідувачів секторів аналізу правових документів, претензійно-позовної роботи й договірної роботи, чотирьох провідних юрисконсультів і провідного спеціаліста з питань нарахування орендної плати.

«Специфіка кожного із зазначених документів виявляється на етапі підготовки чи аналізу. Насамперед зміст повинен відповідати вимогам чинного законодавства, не завдавати шкоди вишу», – розповідає начальник відділу, кандидат юридичних наук, професор Василь Тимчак. В УжНУ він працює вже 19 років, 12 із яких – на посаді очільника підрозділу. Попри навантаження, стверджує,

що працювати не важко. «Потрібно, щоб праця приносила задоволення. Кожен повинен мати бажання йти на роботу, бо більшу частину дня проводимо саме тут. Для цього в колективі слід створити позитивну атмосферу, налагодити способи розуміння між колегами, взаємодопоміжності. Ужгородський національний університет – велика освітня й наукова спільнота, яку об'єднує завдання: ми працюємо на благо, розвиток, розбудову одного з найкращих закладів вищої освіти західного регіону й України загалом», – ділиться переконаннями Василь Васильович.

Робота юрвідділу є різноманітною, адже передбачає постійне спілкування з працівниками всіх структурних підрозділів, студентами. Важливим є й розуміння нормативної бази, уміння працювати з документами. Кожен фахівець повинен удосконалюватися, щоб надавати консультації тим, хто цього потребує.

Утім, правова галузь – та сфера, де повністю уникнути труднощів неможливо. Своєю думку висловлює заступниця начальника Юліанна Русин: «Незважаючи на

те, що робота важка, вона є цікавою. Часто виникають питання, які необхідно колективно опрацювати, знаходити відповіді на них». Наприклад, час від часу доводиться стикатися з правовими колізіями. Вони виникають при трактуванні норм законів чи підзаконних актів, що регулюють проблемні моменти. Також бувають ситуації, коли норми двох

законів суперечать одна одній. У таких випадках провідні фахівці повинні обрати правильне тлумачення, провести аналіз та прийняти рішення, від якого залежатиме подальше вирішення справи. І хоч перед підрозділом іноді й постають виклики, належна підготовка, компетентність забезпечують улагодження проблем на високому рівні.

Колектив пишається альма-матер, а також тим, що є її частиною, захищає права та інтереси працівників, бере активну участь у житті університету. А ми вітаємо представників юридичного відділу й усіх юристів вишу та правників загалом із професійним святом!

Софія Скиба,
«Погляд».

Відзначаємо Міжнародний день студентського спорту

19 вересня у межах святкування Міжнародного дня студентського спорту на базі спортивно-оздоровчого комплексу УжНУ відбувся легкоатлетичний забіг. Організатор – факультет здоров'я та фізичного виховання. Участь узяли представники 1–3 курсів спеціальностей «Фізична культура і спорт» та «Середня освіта». Загалом до активності долучилися 150 здобувачів освіти й науково-педагогічних працівників, зокрема першокурсник спеціальності «Фізична культура і спорт» Микола Райський, який став фіналістом паралімпійських ігор 2024 у Парижі в бігу на 100, 200 та 400 м.

На захід завітали й гості: начальник Закарпатського від-

ділення (філії) комітету МОН України, заслужений працівник освіти України, майстер спорту з велоспорту Іван Рилик, голова Закарпатського відділення Олімпійської академії України, доцент Михайло Молнар, суддя національної категорії, майстер спорту з легкої атлетики Анатолій Плеханов.

За медичне забезпечення відповідав Олексій Бондар – випускник факультету, учасник бойових дій, ветеран війни.

До Міжнародного дня студентського спорту також запланували організувати заходи з волейболу, легкоатлетичного кросу й пляжного волейболу.

За інформацією кафедри фізичного виховання.

З історії УжНУ: станом на 1 липня 1946 року в нашому університеті функціонували 15 кафедр. У цих підрозділах тоді працювали 42 викладачі.

Місце проживання змінюється...

Зміна місця проживання – не дивина серед українців. Сьогодні багатьом доводиться приймати рішення поспіхом, умістивши все набуте роками в одну валізу. Війна змушує людей покидати домівки й шукати нові: «Чекають вечора люди, схожі на равликів... Дорога важка, коли несеш на спині свій дім і своє минуле. Вперті равлики беззахисної Європи», – так описує українців Сергій Жадан.

«Переїзд зробив мене самостійнішим, багато чого став бачити по-новому...»

Через війну був вимушений переїхати й Максим Галашко, третьокурсник відділення журналістики. Він родом із міста Барвінкове, що в Харківській області. Спочатку зупинився на Тернопільщині. «До Почаєва ми потрапили, як кажуть, пальцем у небо. У маминої свекрухи там були знайомі. Поїхали, жили в гуртожитку місцевого ПТУ», – згадує хлопець. Пізніше, обираючи університет, Максим потрапив до Ужгорода: «УжНУ був одним із варіантів. До повномасштабних воєнних дій рф в Україні я хотів навчатися в Західній Україні, у Львові, але

доля вирішила за мене, вступив до основного закарпатського вишу на «бюджет».

Події в країні вплинули на Максима, спонукали до змін і переосмислення: «Переїзд зробив мене самостійнішим, багато чого я став бачити по-новому, – розповідає М.Галашко. – Зрозумів: ніщо не вічне й виникають ситуації, коли потрібно вимкнути емоції та діяти холоднокровно». Поки що переїжджати знову Максим не планує, але хотів би подорожувати Україною після перемоги.

Люди змінюють місце проживання не тільки через труднощі та війну. Для багатьох це – можливість навчатися або працювати в новому місці. Сказане стосується й випускниць бакалаврату відділення журна-

Перші кроки в професійну діяльність

У сучасному світі студенти дедалі частіше стикаються з необхідністю поєднувати роботу з практикою. Та це – не просто, особливо зважаючи на обмеження в часі. Водночас є й переваги. Ми поспілкувалися з представниками спеціальності відділення журналістики різних курсів, щоб дізнатися, як вони дають собі раду.

Для першокурсників практика й робота – чи не найбільший виклик. Ось Вероніці Межуєвій, яка вже перейшла на другий курс, допомагає постійний зв'язок із головним редактором газети, котрий чітко пояснює, що потрібно, які саме матеріали, як їх оформлювати. Після роботи вона займається пошуком актуальної інформації й пише. У вихідні вже сповна занурюється в практику. Вероніка вважає: це дозволяє набиратися досвіду, а підріток – мати кошти.

Проте Анастасія Фатула зізнається, що їй таке поєднання дається нелегко. Працює в кав'ярні вже понад два роки, і власники підлаштовуються під її графік, але все ж труднощі виникають в обох сторін.

«Поєднувати практику та роботу дійсно складно, але можливо; найважливіше – знайти баланс між ними», – роздумами ділиться Мирослава Глагола. Аби залишатися організованою, дівчина створює план на день, де зазначає важливі завдання, які повинна виконати. Також робить регулярні короткі перерви, щоб перезавантажитися та випити каву. Додає: «Незважаючи на труднощі, поєднання роботи та практики стало для мене важливим кроком у розвитку кар'єри».

Третьокурсник Максим Галашко переконаний: «Одне знаю точно: складно поєднувати навчання й роботу. На

першому курсі довелося звільнитися з першої роботи, бо не підходила до розкладу занять; узагалі студентів не дуже легко знайти таку роботу, щоб можна було все поєднувати».

Своєю чергою, четвертокурсник Максим Пушкар розповів, що йому вдається виконувати завдання, і робить це за короткі терміни.

Який же напрошується висновок із вищесказаного? Мабуть, з оптимальним плануванням і вмінням балансувати можна поєднувати навчання з роботою. Щоправда, комусь це дається легше, комусь – дещо важче. Отже, потрібно самому визначитися, чи варто йти на такий крок, чи все ж просто поки що концентруватися на здобутті фаху.

Марина Шекмар,

Аліна Турок,

студентки

відділення журналістики.

В УжНУ, на ярмарку вакансій...

...Сонячний день, основний навчально-лабораторний корпус УжНУ. До нього лагідно притулилися столи роботодавців. Півтора десятка прибули до університету на ярмарок вакансій.

Традиційний захід допомагає студентству з пошуком роботи. І здобувачі фаху можуть довіда-

тися про ті пропозиції, які є на ринку праці. Тим паче, про себе розповідали відомі підприємства й структури: до прикладу, товариства з обмеженою відповідальністю «Фішер-Мукачеве», «Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед», «Флекстронікс», Управління патрульної поліції в Закар-

патській області, Закарпатський обласний центр зайнятості.

Студентам нашого вишу також улаштували тренінги, які полегшують пошук роботи. Бажаємо успішно поєднувати її з навчанням!

Володимир Тарасюк,

«Погляд».

лістики Сніжани Безкровної та Марії Бондаренко.

«Хочеться сюди повертатися, але це не кінцева точка»

До Ужгорода С.Безкровна переїхала в 2020 році. Вона з міста Першотравенськ Дніпропетровської області. Там навчалася в школі.

У 14 років із батьками відвідала Ужгород та Карпати. Гори, чисте повітря, кришталева вода в струмках – ось що надихнуло дівчину й сподобалося їй тут. Коли настав час вибору вишу, зрозуміла, що хоче навчатися в іншому місті. Тож керувалася серцем і згадувала, як їй сподобалося Закарпаття. Переїзд змінює життя та коригує правила. Важливою зміною для випускниці була мова: «Коли ти 17 років говориш російською й у школі вчать тебе нею, то спочатку складно. Оточення змінюється, життя – теж. Поступово починаєш переходити на українську. Спершу – в університеті, а потім – і в побуті».

Тривалий час Сніжана не відвідувала домівку, але в

Ужгороді зупинитися не планує: «Я дуже люблю це місто, за 4 роки воно стало мені рідним. Хочеться сюди повертатися, але це не кінцева точка».

«Єдине, за що я хвилювалася, – чи не згасне моя дружба з найкращою подругою»

До переїзду М.Бондаренко жила в Полтаві. Там відчувала спокій. Закінчуючи школу, мріяла вступити до Львова, але не пройшла за конкурсом. Ужгород був запасним варіантом. Вирішальним стало те, що тут відносно не дорогий «контракт» і висока якість освіти. 16-річна Марія хотіла змін, навчання в новому місті. Із нею переїхала й сім'я. Дівчина зраділа, що всі будуть разом. Це допомогло відчувати себе комфортніше. Щоправда, у Полтаві залишилася найкраща подруга, тож на канікулах їздить до рідного міста, аби мати змогу бачитися. Водночас Ужгород для С.Бондаренко хоч менший, але в цілому еквіваленті дорожчий за Полтаву. Тут Марія витрачає значно більше: це не дуже ві-

дображається на бюджеті, та різниця все ж відчутна.

«Із початком повномасштабного вторгнення щось планувати складно, – ділиться міркуваннями Марія, – потрібно просто насолоджуватися життям. Заглядати в майбутнє важко, але все ж іще хочу до Львова. Однак в Ужгороді маю плани навчатися в магістратурі, а вже потім реалізую мрію – жити й працювати в місті Лева».

Зараз Закарпаття є одним із тих куточків України, куди їде багато українців. За повідомленням національної агенції «Укрінформ», понад 400 тисяч внутрішніх переселенців проживають саме тут. А це означає, що близько півмільйона людей зіткнулись із наслідками зміни місця проживання: пошук житла, роботи, облаштування нового помешкання. Навіть у мирний час переїзд – непроста справа. Вона впливає на всі аспекти повсякдення та викликає чимало хвилювань, потребує значної підготовки й ретельного планування. Водночас переїзд, хоч нелегкий етап, проте він є важливим етапом у житті багатьох людей.

30 – словацькому, 10 – чеському...

26 вересня на філологічному факультеті УжНУ провели міжнародну наукову конференцію «Проблеми сучасної славистики». Захід присвятили двом річницям – 30-ій словацького та 10-ій чеського відділень.

Урочисте відкриття наукового форуму розпочала Наталія Петрица, доцентка, завідувачка кафедри словацької філології. Науковиця поділилася думками про минуле та сучасність свого підрозділу, зазначивши: «Охарактеризувати історію обох відділень слід із різних аспектів. По-перше, це – матеріально-методична база. Якщо на початку ми відчували проблеми з підручниками, бо програма не була адаптованою, то тепер маємо чимало літератури і в друкованому, і в електронному форматах. По-друге, академічна мобільність студентів і викладачів, науково-методичні навчальні семінари. Програми обміну досвідом тривають на постійній основі, як і навчально-наукові семінари та вебінари. Про серію таких заходів оголосила чеська лекторка Петра Зламана».

Привітала учасників і кафедру М.Лендєль, проректорка з науково-педагогічної роботи УжНУ. Розповіла, що на об'ємній посаді вже 10 років, а першим заходом, який відвідала, було 20-річчя кафедри словацької філології. Зараз підрозділу вже виповнилося 30 років. І як зазначила Мирослава Олександрівна, «склалася словакістика, склалася й богемістика».

До вітального слова долучився й Павол Паніс, генеральний консул Словацької Республіки в Ужгороді. Наголосив: радий, що словацьку мову в УжНУ вивчають на високому рівні.

Завітали на форум й інші знакові гості. Зокрема, Петр Поспіл, заступник генерального

консула Чеської Республіки у Львові. А представники обласної ради у вітальному листі констатували, що функціонування кафедри є свідченням добросусідських відносин.

Своєю чергою, Юрій Бідзіля, професор, декан філологічного факультету, наголосив: «Заснуванню словацького та чеського відділень передували традиції викладання цих мов у тодішньому державному університеті. До того, як розпочала роботу кафедра словацької філології, чеську та словацьку вивчали як другу слов'янську на інших відділеннях. Однак зауважу, що перші набори були орієнтовані на словаків і людей зі словацьким корінням, яких сильно асимілювала радянська мовна політика. Згодом виявилось: інтерес до вивчення мови країни-сусідки значно ширший серед україномовних абітурієнтів, ніж уважалося раніше. Також на створення кафедри вплинуло й те, що зі здобуттям незалежності Україна ухвалила чимало законів про етнопільноти, які повертали їм культурну спадщину». Відтак кафедру загального та слов'янського мовознавства перейменували на ту, яку ми знаємо зараз. До наукових здобутків варто віднести видання підручника «Словацька мова для іноземців», створеного в співпраці Світлани Пахомової та Ярослава Джоганіка.

«Генеральний посол Словацької Республіки в Україні Павол Паніс згадавав сьогодні про європейськість. У цьому контексті доречно навести приклад серії збірників «Між Карпатами і Татрами», започатковану Тетяною Ліхтей, доценткою кафедри словацької філології та поетесою. На мій погляд, взаємозбагачення словацької й української культур і є ознакою європейськості», – додав Юрій Михайлович.

С.Пахомова, експертка кафедри словацької філології, яка вже 5 років обіймає посаду професорки Інституту українознавства Пришівського університету, поділилася враженнями: «За час роботи на кафедрі словацької філології було чимало приємних спогадів. Серед них – дні відкритих дверей, під час яких студенти та викладацький склад обмінювалися досвідом. Приємно, коли здобувачі фаху відчиняють двері 1 вересня й кажуть, що прийшли до нас на каву. Коли відділення розпочало діяльність 1994 року, нам довелося пояснювати, що вступити на словакістику можна з «нуля». Радію успіхам випускників альма-матер. Приклад – Надія Мальована, випускниця кафедри, яка займається синхронним перекладом перших осіб держав».

Приєдналися до вітань і керівники закладів середньої освіти. Світлана Фесенко, директорка ужгородського ліцею №3, розповіла, що чеську в її школі викладають із 2013 завдяки ініціативі С.Пахомової та Н.Петриці. Також Світлана Сапаргалівна запросила охочих на педагогічну практику та до викладацької роботи. У незвичний спосіб привітала кафедру й Еріка Файнорова, викладачка словацької мови Ужгородського ліцею №4. Її учні декламували вірші мовою сусідньої країни.

Урочисте відкриття конференції завершили своїм виступом студентки кафедри словацької філології. Після кави-брейку розпочалося пленарне засідання щодо важливих лінгвістичних тем.

Поліна Моруга, Сергій Чернишов, студенти відділення журналістики (спеціальність «Міжнародна журналістика»).

Історичне Закарпаття – у виставці

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек. Цього року до свята Наукова бібліотека Ужгородського національного університету, а саме відділ краєзнавчої літератури «Карпатика», підготувала для перегляду понад 30 видань за темою «Історичне Закарпаття».

На виставці представили справжні скарби старої книжності в краї. До уваги відвідувачів – праці, видані в XVII–XIX ст. угорською, чеською, словацькою, староцерковною, грецькою, латинською мовами. До прикладу, угорське видання Еммануїла Росковіца «Хліб» 1903 року випуску або найдавніша книжка цієї експозиції Лісня Павелка (латинською мовою) про походження народів і держав після потопа. Загалом виставка стане корисною всім, хто цікавиться історією Закарпаття, старовинними виданнями.

Я ж, маючи нагоду, вітаю всіх бібліотечних працівників із професійним святом. Дякуємо вам за невтомну працю та неза-

бутні мандрівки у світ друкованих надбань!

Ванесса Коряк, студентка відділення журналістики.

До 150-річчя від дня народження Августина Волошина в Ужгородському науковому ліцеї працювала літературна студія «Найбільший муж наших новіших часів». У заході взяла участь завідувачка кафедри української літератури, доцентка Оксана Кузьма та студенти філологічного факультету. Зокрема, другокурсниці наукового гуртка «Літературознавчі обрії» Кароліна Шмигіна й Олеся Мельник представили драматургію А.Волошина.

Народний депутат України Анатолій Костюх вручив грамоту Верховної Ради України (за вагомих особистий внесок у соціально-економічний і культурний розвиток нашої держави, значні досягнення в професійній діяльності, активну громадську та волонтерську діяльність, сумлінну працю, високий професіоналізм) Олександрові Ковалю, старшому викладачеві кафедри туристичної інфраструктури та готельно-ресторанного господарства УжНУ.

Крім того, незадовго до дня народження альма-матер відзначили ще одного її працівника – Івана Артьомова – кандидата історичних наук, професора, заступника директора Інституту євроінтеграційних досліджень УжНУ. Спільну відзнаку обласної ради та обласної військової адміністрації «За розвиток Закарпаття» невтомний ветеран отримав відповідно від очільників Романа Сарая та Мирослава Білецького.

Вічна пам'ять Наталії Жеро

Щиро сумуємо з приводу смерті Наталії Жеро – кандидатки медичних наук, заступниці декана стоматологічного факультету, доцентки кафедри стоматології післядипломної освіти, авторки 100 публікацій. З її ініціативи в 2018 р. на базі стоматологічного підрозділу УжНУ створили науково-навчальний центр клінічної пародонтології та патології слизової оболонки рота.

Н.Жеро була головою Закарпатського відділку ВГО «Асо-

ціація лікарів-пародонтологів України», членкинею координаційної ради ВГО «АЛПУ». Відповідала за роботу з аспірантами та пошукачами на стоматологічному факультеті.

Нехай добрий, світлий спомин про Наталію Іванівну назавжди залишиться в серцях рідних, колег, усіх, хто її знав, любив та шанував. Вічна світла пам'ять нашій колезі й другові.

Колектив стоматологічного факультету.

До знань через... Хорватію

Студентка-журналістка Поліна Моруга про досвід участі в програмі «Erasmus+»

На відділенні журналістики філологічного факультету відбулася перша в цьому семестрі зустріч у форматі Пресклубу молодого журналіста «Медіаперспективи». Студенти 1 й 2 курсів спілкувалися з третьокурсницею спе-

ціальності «Міжнародна журналістика» Поліною Моругою, яка навчалася в Загребському університеті за обміном.

На початку зустрічі доцентка кафедри журналістики, заступниця керівника пресклубу, координаторка Наталія Толочко

ознайомила з діяльністю підрозділу й можливостями додаткового вивчення англійської мови.

Далі ж П.Моруга поділилася досвідом участі в програмі «Erasmus+». Демонструючи презентацію зі світлинами, розповіла про основні результати

поїздки. Відтак модераторки – дружоккурсниці Валерія Мельник та Олександра Борбуцька – провели інтерв'ю з Поліною, до якого долучилися й присутні.

Учасниця обміну згадувала, як дізналася про «Erasmus+» (завдяки кафедрі журналістики!). Для участі необхідно було пройти три етапи. Перший – подача заявки, написання мотиваційного листа (пояснення своїх очікувань та окреслення значення програми). Другий – перевірка рівня володіння англійською мовою (не нижче B1). Третій – передача документів до вишу за кордоном, який може їх і не прийняти. Багато студентів проходять цей етап лише з другої або третьої спроби, але Поліні вдалося із першої.

У Загребському університеті дівчина потрапила на факультет політичних наук, де функціонує журналістика. Опанувувала різні предмети, які могла самостійно обирати, а теми лекційних і практичних занять подеколи стосувалися України та впливу війни на політику країн ЄС. Було непросто

адаптуватися до навчання англійською мовою, проте студентка пододала комунікативні бар'єри й знайшла нових друзів.

Паралельно зі здобуттям знань у Хорватії П.Моруга виконувала й завдання викладачів УжНУ. Зокрема, у радіовипусках мала власну рубрику «Голопом по Хорватії», де розповідала про культурні цінності, особливості тамтешніх жителів і подорожі.

Поліна жила в гуртожитку з чудовими умовами та отримувала стипендію, яка для українських студентів була вдвічі більшою, ніж для представників із країн ЄС. Це дозволило дівчині самостійно забезпечити проживання та харчування.

Завдяки програмі «Erasmus+» студентка познайомила з багатьма ровесниками, разом із якими подорожувала до Іспанії та Італії, зокрема відвідала Мілан, Верону, Венецію. Також брала участь у численних фестивалях, культурних заходах. Задоволена участю в програмі обміну.

Євгенія Павлице,
студентка
відділення журналістики.

Дія Девгун: «Для мене було безпечніше обрати Західну Україну...»

Щороку в Ужгородському національному університеті триває мистецький конкурс художньої самодіяльності «Студентська весна». Цей захід є одним із наймасштабніших у нашому закладі, проте цьогогоріч побив усі рекорди. Також за довгий час перерви на сцену вийшов медичний факультет №2. Найбільше глядачам запам'ятався пісенний номер Дії Девгун, яка запропонувала глядачам композицію Celine Dion «My Heart Will Go On». Іноземна студентка закохала публіку у свій голос, і в залі ті, хто знав слова, підспівували.

Д.Девгун – талановита студентка медичного факультету №2. Я дізнавалася, що означає бути молодістю науковицею в Україні, почула, як співрозмовниця знаходить натхнення та які має плани.

– Звідки Ви приїхали до нас?

– З Індії! Навчаюся в Ужгородському університеті вже шостий рік (на час розмови – прим. авт.), опановуючи спеціальність «Медицина».

– Як дізналися про УжНУ й чому саме його обрали?

– Родичі – старшокурсники, які навчалися в УжНУ. Також виш відомий своєю найкращою роботою. Для мене було безпечніше обрати Західну Україну, тобто Ужгород. Це – дуже спокійне місто для життя.

– Чи просуваєтеся у вивченні української?

– Українська мова насправді важка, але я працюю над цим. Зокрема, знаю кілька поширених фраз. Опанувала читання.

– Крім навчання, чимось займаєтесь?

– Я студентка-медик, яка любить подорожувати, хапатися за будь-які можливості, що

трапляються на шляху. Люблю знайомитися з людьми з різних сфер життя. Крім того, захоплююся танцями, співом та художніми навичками, але медицина – моя єдина любов, га-лузь, у якій хочу розвиватися.

– А щодо колег чи друзів?

– Так! Я знайшла багато українських друзів, котрі дуже підтримують.

– Ну й насамкінець: із планами після закінчення навчання визначилися?

– Планую спробувати себе та пройти іспит USMLE. Це – випробування для роботи в США.

– Діє, дякую за розмову. Упевнена, що Ви досягнете вагомих успіхів у житті.

– Дякую Вам!

Валерія Бороховська,
студентка відділення журналістики (спеціальність «Реклама та зв'язки з громадськістю»).

Співаємо для перемоги

Послухати музику, виграти приз та ще й наблизити перемогу в чудовій атмосфері... В Ужгороді відбувся благодійний концерт, у якому взяли участь музичні гурти «Western Wolves», «Riverstone», «Not One», «Meduzza». Виконавці наповнювали вечір своїми піснями. У проміжках між композиціями

лунали ще й вірші від FUTURUM.

Під час заходу в кожного була можливість долучитися до лотереї за донат на Збройні сили України. Переможці розіграшу отримали сертифікати. Серед них, до прикладу, – на похід у піцерію.

Концерт став острівцем відпочинку й для студентів

Ужгородського національного університету. Молодь гарно провела час у місті й набралася сил для подальшого навчання.

Науково доведено, що музика покращує настрій, тому концерти – корисна й приємна справа.

Вікторія Васьківська,
студентка
відділення журналістики.

Чи цікаво на парах, чи здружились з одногрупниками, чи важкий графік студентського життя...

Велику студентську родину Ужгородського національного університету поповнив новий загін першокурсників. Для них початок навчання – особливий, із хвилюваннями, адже настав незвіданий, цікавий і водночас нелегкий період пізнання, нових звершень і самостійного життя.

Я поспілкувалася з представниками різних спеціальностей та з'ясувала, як вони звикають до університетського життя в стінах УжНУ.

Софія Скубенич (освітня програма «Маркетинг»): «Із першого дня виш зустрів мене дуже тепло. Я відчувала, що тут комфортно. Знайшла друзів із-поміж дружоккурсників – підтримують та дають настанови. У мене чудові одногрупники, із якими не сумно й чий імена я довго не могла запам'ятати, адже нас аж 37. На парах захоплю слухаю викладачів, які доступно та цікаво подають матеріал. Звісно, не без труднощів. Було важко адаптуватися до ритму студентського життя: потрібно рано прокидатися, опанувати чимало нової інформації. Але вже практично звикла. Подобається!»

Євгенія Данило («Менеджмент»): «Із першого дня Ужгородський національний зустрів мене тепло. Новими емоціями,

враженнями... У нас чудові викладачі, які цікаво проводять заняття. Крім того, просторі аудиторії та доброзичливі одногрупники, із котрими одразу знайшла спільну мову. Із труднощів наразі лише ранні підйоми та останні пари, на яких іноді важко висидіти. Але це – дрібниці, не перебивають численні переваги навчання».

Софія Шевніна («Німецька мова та література»): «Станом на тепер університет мене повністю влаштовує. Сподіваюся, так буде й надалі. Викладачі – просто чудові, надзвичайно цікаво на парах із німецької мови та літератури. З одногрупниками знайшли спільну мову з перших хвилин знайомства. Також у виші мене привабив обмін за програмою «Erasmus+», у якій хочу себе спробувати, щоб ще більше вдосконалити німецьку мову та здобути досвід навчання за кордоном. Звичайно, поки трохи важко влитися в новий графік, але, думаю, згодом звикну – і навчання принесе лише задоволення».

Отже, зі слів першокурсників можна зробити висновок, що в УжНУ цікаво, комфортно, перспективно. Бажаю, щоб таких вражень лише більшало...

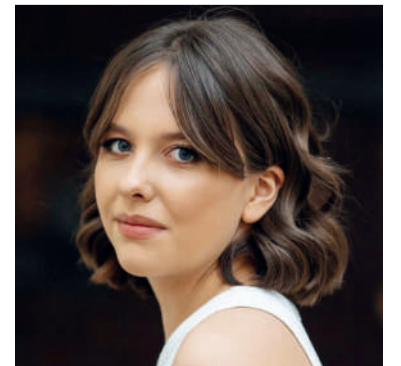
Ванесса Коряк,
студентка
відділення журналістики.

Софія Скубенич

Євгенія Данило

Софія Шевніна

Що згадують викладачі зі свого студентського життя...

У кожного викладача є безліч історій, які надиhaють, розчулюють та проливають світло на життя. Пам'ять – скарбниця, де сховані найяскравіші моменти та найважливіші уроки.

Викладачка іноземної мови кафедри теорії та практики перекладу факультету міжнародних економічних відносин Наталія Драбов зазначила: «Одного разу наша група пішла на дуже незвичайний крок, оскільки раніше ми ніколи не робили чогось подібного. Ми дуже поважали нашу педагогиню й цінували той предмет. Відверто, навіть не можу згадати причину такого вчинку: усі разом утекли. Невдовзі опинилися в кав'ярні... І натрапили на ту ж наставницю, у якої прогуляли заняття. Вона зробила вигляд, що не помічає, а нам хотілося провалитися під землю від сорому та незручності».

Наталія Толочко, доцентка кафедри журналістики, згадує: «Маю дуже гарні спогади зі студентських років, зокрема про

поїздки з групою. Ще на початку першого курсу ми зібралися на пікнік, потім були щорічні журналістські фести «Інформаційна миска», коли медійники різних курсів варять бограч, змагаються в конкурсах і добре проводять час на «Скалці». Це – незабутній період! Крім такого дозвілля, ми влаштовували різні неформальні заходи в університеті й гуртожитку: вечірки, День першокурсника, День філолога, Міс факультету, Кубок декана... Також запам'ятався перший медіатур на 2 курсі, коли після проходження практики колеги з редакції запропонували співпрацю. Так я мала підріботок

під час навчання та можливість для розвитку, цікаві робочі поїздки. У журналістів бувають і такі! Загалом із медіатурів залишилося багато спогадів... Наприклад, із відкриття авіарейсу «Прага-Київ». Щоб узяти участь, ми з подругою-журналісткою поїхали автобусом до Кошице, звідти полетіли до Києва, відтак потягом повернулися до Ужгорода. Звісно, пригод вистачало під час цього туру».

Марта Демчик, заступниця декана з виховної роботи філологічного факультету, розповіла: «Спогади про перший курс університету вкоренилися в мені назавжди. Особливо

яскраво запам'яталася перша сесія, коли я, будучи старостою, відчувала велику відповідальність перед групою. Наша викладачка була дуже вимогливою, тому всі знали, що нас чекають серйозні випробування. У той день, коли ми мали іспит, товариші порадили піти першою, оскільки я була старостою. Вони буквально заштовхнули мене до аудиторії й зачинили двері. Пізніше, коли наставниця запропонувала вибрати білет, мені пощастило: витягнула вдалий. Після цього зрозуміла, що бути першою – не так погано. Відтоді завжди йшла першою. Те враження супро-

воджувало впродовж усіх п'яти років навчання. І ще одна цікава історія... Приїхавши з різних міст, майже всі розпочали студентське життя в гуртожитку. Перший обід разом... Вирішили робити голубці. Поставили горщик на плиту й чекали. Але після кількох перевірок здивувалися: ні горщика, ні голубців на місці не виявилось. Проте замість роздратування ми залишили гумор і написали оголошення з проханням повернути хоч би горщик. Ці історії – лише крихітна частина веселощів та випробувань, які роблять університетський період неповторним і захопливим».

Спогади викладачів про їхнє студентство – досвід та важливі уроки, які допомагають відшукати спільні погляди з нинішніми здобувачами фаху, формують взаєморозуміння та довіру. Також нагадують про важливість гумору й позитивного підходу до життя навіть за складних чи незвичних ситуацій.

Дар'я Ліхоліт, студентка журналістики, відділення журналістики.

АНЕКДОТИ

Може трапитися й таке...
 Із подорожнього:
 – Ваші документи?
 – Мої документи.
 – Покажіть документи!
 – А навіщо Вам?
 – Хочу подивитися.
 – Купіть собі й дивіться.
 – Ви – хворий?
 – А Ви – лікар?
 – Я – представник патрульної поліції.
 – А я – електрик.
 – Ви пили?
 – Пив і їв, а що, не можна було?
 – Ви – клоун?
 – А Ви хочете в цирк?
 – Хочу Ваші документи перевірити!
 – А я хочу на море.
 – У Вас усі вдома?
 – А Ви хочете в гості?..
 – Я Вам зараз штраф випишу!
 – А газету теж можете виписати?
 – Та Ви – псих! Їдьте звідси, щоб я Вас не бачив!

 – Любий, ти чому нічого не робиш?
 – Усе, що не робиться, – на краще!

ФОТОФАКТ

Традиційний, виїзний... На факультеті міжнародних економічних відносин улаштували «Бограч-МЕВ». Студенти й викладачі добре провели час на території однієї з баз Ужгородщини.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням: uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues. А з найважливішими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці газети в соціальній мережі «Фейсбук»: www.facebook.com/uzhnu.poglyad.

З історії УжНУ: 1964 р. засновано самодіяльну чоловічу капелу «Боян» та збудовано спортивно-оздоровчий табір «Скалка» поблизу села Кам'яниця на Ужгородщині.

ОГОЛОШЕННЯ

Утрачений студентський квиток АК 14113899, виданий 03.10.2022 року Ужгородським національним університетом здобувачці фаху філологічного факультету (3 курс, відділення журналістики) СТЕГАЙ-ЛЮ Анастасії Павлівні, уважати **недійсним**.

ПОГЛЯД

Орган вченої ради Ужгородського національного університету. Замовлення № 1981. Ціна – безкоштовно. Виходить щомісяця. Номер підписано до друку 01.10.24. Засновник і видавець – ДВНЗ «Ужгородський національний університет». 88003, м. Ужгород, вул. Підгірна, 46. Номер надруковано у видавництві «А-Прінт»; 46010, м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. Тел.: (352) 52–27–37, 067–350–17–94. Наклад – 1000 примірників. Формат А3, 2 ум. друк. арк. Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008. Відповідальність за зміст публікацій покладається на авторів. Відповідальний за випуск номера: В.Ю.Тарасюк.

Головний редактор:
В.Ю.Тарасюк.

Художній редактор:
С.Ю.Скиба.

Коректор:
М.Б.Гараздій.

Адреса редакції: 88016, м. Ужгород,
вул. Університетська, 14 (ауд. 424).

Поштова скринька:
poglyad@uzhnu.edu.ua

Телефон редакції:
067-880-85-71.